

Napisala: Klavdija Žnidaršič

ALI SO VSI OTROCI PRIDNI?

Osebe:

Naja

Lina

Martina

Eva

Lana

Petja

Angelček 1

Angelček 2

Opis:

Dva angelčka sta bila prvič določena za Miklavžev sprevod. Ker nista prepričana kaj stori Miklavž s porednimi otroki in kako ti sploh izgledajo, se odločita, da se bosta odpravila na zemljo in raziskala, ali so res vsi otroci pridni. Naletela sta na dve zelo različni družini. V obeh družinah imajo 3 hčere. V prvi so bolj revni in sestre so navajene stvari deliti, si jih posojati in si pomagati. V drugi imajo vsega dovolj, včasih še celo preveč. Sestre so nesramne ena do druge, se jezijo če si želi druga kaj izposoditi in so zelo sebične. Po ogledu se angelčka zopet srečata v nebesih.

Prizor 1

V nebesih na stopnicah pred nebeškimi vrati sedi Angelček 2. Ves navdušen do njega prihiti Angelček 1.

Angelček 1 (*navdušeno*): Si slišal?! Določen sem bil za Miklavžev sprevod! Ne morem verjeti! Končno bom lahko spoznal vse pridne otroke in pomagal Miklavžu razdeliti vsa darila!

Angelček 2 (*živčno*): Kako si lahko tako navdušen? Tudi jaz sem bil izbran za sprevod ampak vse kar čutim je ta neprijetni občutek v trebuhu... Kot bi imel notri čuden voz, ki se ga ne da odvezati.

Angelček 1 (*prikima*): aaaaa, vem kaj misliš. Temu se reče, da si živčen. Ampak zakaj le? Se bojiš odhoda na zemljo? (*Prisede k angelčku 2*)

Angelček 2: Živčen praviš? Bo že res. Verjetno me samo skrbi kaj se zgodi, če niso vsi otroci pridni. Ali jih parklji vzamejo s seboj? Ali vseeno dobijo darila? Kako sploh veš ali so bili otroci dovolj pridni?

Angelček 1: zanimiva vprašanja si postavil. Po resnici povedano, ne vem kaj se zgodi s porednimi otroki. Verjetno bova videla, ko prideva z Miklavžem na zemljo. Glede daril pa... Pojdiva pogledat!

Angelček 2: Pogledat kaj? Če so bili otroci pridni? Kako?

Angelček 1: Tako je. Pogledat greva ali so vsi otroci pridni. Pridi!

Angelček 1 prime Angelčka 2 za roko in ga odvede z odra.

Prizor 2

Namesto njiju so sedaj na eni strani 3 sestre iz očitno bogate družine (naličene, z nakitom, urejenimi nohti, s telefoni, tablicami in računalniki) in na drugi strani 3 sestre iz revnejše družine (oblečene v kavbojke, puloverji, brez nakita, brez ličil, pred seboj imajo knjigo, zvezke, flomastre ipd. Imajo samo 1 računalnik.)

Za sceno vidimo angelčka, ki zavzeto opazujeta revne sestre.

Naja (*piše nekaj po svoje zvezku*): Joj! Šmet! Spet sem se zmotila! Lina? Mi podaš prosim radirko? V puščici jo imam.

Lina (*vzame radirko in jo poda Naji*): Mhm. Izvoli Naja.

Naja: hvala.

Lina: Ej Martina? Koliko časa boš še na računalniku? Nekaj moram sprintati za šolo.

Martina: Samo še tale stavek napišem pa končam. (*Nekajkrat pritisne na tipkovnico*) Takole. Končala. Medtem ko boš ti na računalniku nam grem iskat nekaj za jest. Naja? Si lačna?

Naja: Zelo. Ti grem pomagat.

Obe vstaneta in se napotita iz sobe.

Marina: Te pokličeva ko bo za jest Lina.

Lina (*zatopljena v delo*): Ok. Hvala!

Sestri odideta in scena se zatemni. Na drugi strani se osvetlijo druge tri sestre. Angelčka zopet od strani opazujeta dogajanje. Medtem tudi Lina odide.

Eva: OMG Lana! Kolikokrat ti moram še reči?! Pusti moj računalnik pri miru! Saj imaš telefon za filme gledat!

Lana: Joj oprost! No. Hotela sem ga gledat na večjem ekranu. Saj sem te včeraj vprašala, če ga lahko vzamem, pa si mi dovolila.

Eva: No, to je bilo prej! Zdaj sem si pa premislila. Znajdi se po svoje.

Lana (*oponaša Evo za njenim hrbtom*): Saj lahko poveš z normalnim glasom Eva. Nisem tvoj pes, veš!

Petja: Pa kaj je z vama? Ves čas se samo kregata. Nekateri bi si radi spočili ušesa pa moramo tole poslušat ves čas.

Eva: Veš kaj Petja? Če ti kaj ni prav pojdi drugam. Saj imaš svojo sobo pa se zapri vanjo.

Petja: Dnevna soba je za vse, ne samo zate gospodična tečka. In ne moreš me kar napodit ven.

Lana: Ja pa te lahko. Mami ni doma in ker je Eva najstarejša, je ona glavna.

Petja: Ja pa kaj še. In jaz sem sv. Peter. Poleg tega pa, od kdaj si na njeni strani Lana?

Eva: Dovolj! Če se mislita dreti, pojdita kam drugam!

Petja: Ha. Prava se oglašča.

Lana: Vesta kaj dragi sestri? Dovolj vaju imam. Ven grem. Pridem... enkrat. (*odide*)

Petja: A ji ni mami prepovedala hoditi ven, dokler ne popravi ocen?

Eva: Ja je. Ampak to ni moj problem. Tvoj pa tudi ne. (*Vstane in gre*)

Petja: Ampak na koncu sem pa vedno jaz kriva... *(tudi ona odide)*

Prizor 3

Na odru sta zopet angelčka.

Angelček 1: Si videl to? Kakšna razlika! Kot dan in noč!

Angelček 2: Ne razumem. Kako to, da so bile te tri sestre tako nesramne ena do druge, druge tri pa so se čisto lepo razumele?

Angelček 1: Hja. Ne vem. Mislim, da so Naja, Lina in Martine navajene deliti svoje stvari. Saj si videl. Ko ga je ena nehala uporabljati računalnik, ga je odstopila drugi.

Angelček 2: Prav imaš. Pri nesramnih sestrah pa si ga je Lana hotela sposoditi, pa ji Eva ni dovolila, čeprav ga sploh ni potrebovala.

Angelček 1: Pa tudi, ko je Martina rekla, da je lačna, se je ponudila, da vsem pripravi večerjo, ne samo sebi. In Naja se je takoj ponudila, da ji gre pomagat.

Angelček 2: Res je. Pri drugih sestrah so šle pa kar vsaka po svoje. Sploh jih ni zanimal še kdo drug razen sebe. Žalostno. Res žalostno. Ali misliš da bodo vseeno dobile darila?

Angelček 1: Ne vem. Če se bodo do prihoda opravičile ena drugi, verjetno ja. Drugače bo pa Miklavž povedal kaj z njimi.

Angelček 2: In ko sva ravno pri Miklavžu, mislim da je čas za naš odhod na zemljo. Pridi. *(prime Angelčka 1 za roko in pohitita z odra)*

KONEC